

Yule-off 2023 - Team Contest Announcements af FERNÁNDO SANCHEZ

Mit ægteskab nummer 2

Jeg hørte telefonen ringe som gennem en tyk dyne. Mine arme var tunge som bly, og det tog mig lang tid at finde ud af hvordan jeg skulle manøvrere dem til at tage telefonen.

- *Hallo?*
- *Hvor er du?*
- *... Jeg er ikke sikker... i Omvendt tror jeg. Jeg har ikke kontaktlinser i, men jeg tror at der hænger kæmperosiner på scootere fra loftet...*
- *Er du ukurant igen?*
- *Nej... ikke på den måde... men jeg er heller ikke helt kurant tror jeg*
- *... jeg tror det er mig der er omvendt...*

Jeg var som en kærtret der vågner alene i mørket midt på glemslens kulsorte ocean, og desperat kaster sig rundt for at finde noget at holde fast i. Ét eller andet der kunne fortælle mig hvad der foregik i dette øjeblik. Jeg mærkede et tyndt tov af hukommelse, og prøvede forsigtigt at trække i det, for at se om der var noget i den anden ende.

- *Jeg faldt over en annonce i går på internettet... "Gratis husly og logi til besøgsven til hyggeligt fællesskab af ældre"... Det var på et plejehjem i midtbyen... Jeg behøvede ikke at "gøre noget" for det... jeg skulle bare spille bridge... og så blev de ved med at give mig sveskegrød... og pludseligt kunne jeg ikke bevæge mig... de spændte mig op tror jeg... på et omvendt kors... der var en slags ceremoni...*

- *Jeg tror måske at jeg blev giftet til en ældre kvinde der hedder Lucifa... Hun er en slags præstinde... Jeg tror at hun prøvede at suge sjælen ud af mig... sådan i fysisk forstand...*

Alle disse ord, sagde jeg mest af alt for min egen skyld. Det gik pludselig op for mig hvem jeg snakkede med, og det gippede i både min krop og sjæl, som når man - da man var purk - fik øje på en gul bil ud af øjenkrogen, og med det samme vidste at éns kammerat havde set den først, og at man hvert øjeblik det skulle være ville blive ramt af en lammer. Jeg var derfor mildest talt overrasket, da Anna interesseret - og med lidt mere iver end hvad

hun kunne skjule over telefonen - spurgte:

- *Sugede hun dit blod?*

Jeg kunne næsten se hendes øjne lyse op.

- *Det var ikke mit blod... sagde jeg forlegent.*

- *AD FERNANDO!*

- *Vær her om 15 minutter!*

Hvad der herefter fulgte var nærmest blevet fast morgen-rutine for mig henover de sidste par ugers ophold i Danmark: påklædning, flugt & skam, og ikke nødvendigvis i den rækkefølge. De nye ting jeg erfarede denne morgen kan opsummeres ved følgende:

- **Ældre-scootere kan åbenbart tunes**, og de forbandede tingester kan køre overraskende hurtigt
- **Når motivationen er tilstede, kan en mand i starten af 40'erne løbe som han kunne i sine 20'ere**
- **Danmark er ikke det frisindets højborg det giver sig ud for at være**, og det tog ikke mere end én forpustet colombianer i blomstret sommerkjole med et sæt oldinge på tunede handicap-knallerter at få de smarte unge hipster-københavnere til at genoverveje deres tro på alle menneskers værd

Da jeg 9:04 nærmest besvimele af træthed igennem de snurrende døre i Glaskubens indgang, var det starten på en meget lang dag for receptionistion og vagten der sad i receptionen. Det ved jeg, for da de så mig gjorde receptionisten intet for at dæmpe sit udbrud: "*Åh Gud, det her bliver en lang dag*", og vagten gjorde absolut intet for ikke at sige: "*For fanden hvor kan jeg ikke overskue det her pis fra morgenstunden*"

- *Jeg skal snakke med CCCO'en*

- *(receptionist): Har du en aftale?*

- *Tror du jeg ville stå her i blomstret sommerkjole med rester af sveskegrød smurt gavmildt ud i ansigtet hvis ikke det var fordi at hun havde ringet og befalet mig at komme herhen omgående?*

- *(receptionist [med telefonen til øret]): Hun tager ikke telefonen*

- Hun er sikkert på toilettet. Hvis du stikker mig ét af de dér gæstekort finder jeg selv op på 3.

- (receptionist [med et meget anstrengt forsøg på et smil]): Det kan vi desværre ikke tillade

Mine iltdepoter var stadigvæk i bund, og jeg følte ikke den store lyst til et *ground & pound* med vagten, så jeg måtte indtil videre tage mig til takke med at finde mig til rette i vente-stolene foran receptionen. Uden at sige et ord, var jeg på bedste *Sharon Stone-i-Basic Instinct*-stil, i stand til at kommunikere følgende til den unge receptionist:

- min morgen-rutine denne morgen havde ikke inkluderet ikklædning af boxershorts/trusser
- jeg havde glemt min intim-barber-maskine i Colombia

Under ét minut var gået da hun, med overraskende kraft og præcision, kastede et gæste-adgangskort efter mig.

APV hos Office Of the Chief Musical Officer

Da jeg trådte ind af glasdøren til 3. sals kontorlandskab, gik det op for mig at jeg ikke havde den fjerneste anelse om hvor den 3. dimension havde sine kontorer, og jeg gruede en lille smule for at ruske én af de små kontormus ud af deres skærm-trance for at spørge om vej. Det viste sig også at være ligegyldigt, for en tilbagelænet fyr ved én af bordørerne ved vinduet fik øje på mig, og pegede mig i retning af kontoret nede i hjørnet ud mod vandet, som om en 41 årig colombiansk mand iklædt blå blomsterkjole og sveskegrød kun kan være kommet for træffe ledelsen af den 3. dimension. Jeg kunne genkende lyden af CC-CO'en og CMO'ens stemmer længe inden jeg åbnede døren og trådte ind i lokalet, omend de var væsentligt mere højlydte og skingre end jeg tidligere har oplevet.

- JEG SLÅR HAM KRAFTEDME IHJEL! MEOWY CHRISTMAS FOR HELVEDE! DET VAR VORES ALP D'HUEZ ANNA! DET VILLE SVARE TIL AT TOUR DE FRANCE LEDELSEN MELDTE KONGE-ETAPEN UDEN INDEN RYTTERNE VAR KOMMET TIL ALPERNE!

- TOUR DE FRANCE RUTEN BLIVER SGU DA MELDT UD ET ÅR I FORVEJEN DIN STORE IDIOT!

- "IDIOT" ER ET BUM-ORD! FRANKRIG ER IKKE ET LAND!

- PRØV LIGE AT GIVE MENING!

- shhh... prøv lige at være stille... kan du høre den? Er det ørnen jeg kan høre der kommer for at tage din kæreste?

CMO'en begyndte nu at baske med vingerne og hoppe op og ned fra stolen der stod ved siden af ham, alt imens han udbrød høje og skingre skrig, som jeg vil antage skulle lyde som en ørn, men som ærligt talt lød mere som en livstræt 40 årig mand.

- DU HOLDER DINE KLAMME FINGRE LANGT VÆK FRA JOHANNES' LUNGER, OG HAN ER IKKE MIN KÆRESTE! JEG SÅ BAD SANTA SAMMEN MED HAM; BAD SANTA SOM DU HAVDE ANBEFÆLLET MIG AT SE

- hmmm... ja, det kan jeg godt se... men du ved, "shit happens when you..."?

Til Anna's forsvar skal siges, at hun havde formuleret et gæt længe inden CMO'ens test overhovedet var gået op for mig.

- ...get drunk in Vegas

- ... party naked!

sagde han, og slog en høj skurk-agtig latter op.

Han gik nu forsonende hen til Anna, tog hendes hånd og sagde kammeratligt (men også rimeligt nedladende):

- Søde Anna. Jeg synes at det er rigtigt godt at du har fundet en ung prins... Jeg var ærligt talt blevet en smule bekymret for dig. Jeg var begyndt at tro at du hader mænd. Bevares, livet har lært mig at det ikke altid er en god idé at parre volds- og erhvervs-psykopater... jeg tror altid jeg havde forestillet mig at du ville ende som Old Lady for Krigspræsidenten for én af de store rockerbander, men du skal også have lov til at finde din egen unikke vej igennem livet, og gøre dig dine erfaringer, og begå dine fejl. Men som din leder og forbillede, er jeg nødt til at sætte en grænse ved at komme til at røbe årets store nyskabelse henover sengekanten, og qua vores vedtægter er det formelt defineret at Blodørnen er den eneste straf for industri-spionage

Det siger meget om min opfattelse af CMO'en, at jeg ikke ved om han sagde disse ord for at sparke gang i diskussionen igen, eller om han oprigtigt troede at de ville virke forsonende, men han var ikke kommet meget længere end "søde Anna" før jeg havde forudset hendes reaktion. Det må også være gået op CMO'en, for allerede inden han havde talt færdigt, flyttede han den kuglepen der før havde ligget indenfor rækkevidde af Anna.

- Du er fandme for meget! JOHANNES LAVER EN GRATIS REKLAME FOR OS DER GIVER OS DEN

VILDESTE EKSPONERING PÅ SoMe, OG DU HIL-
LER OP OM MEOWY FUCKING CHRISTMAS! HVAD
MED AT VI SNAKKER OM TIRSDAGENS STORE IT-
FIASKO! UUUHHHH, SE DET HER FANCY SITE
SOM VORES POLSKE UDVIKLINGSKONTOR HAR
LAVET, SOM IKKE KAN HÅNTERE TO AFSTEM-
NINGSRUNDER PÅ ÉN DAG! YOU HAD ONE JOB!
DIT ENESTE JOB VAR AT SIKRE AT VI HAVDE
ET SITE DEN 1. DECEMBER, MEN SOM ALT AN-
DET I DIT RETARDEREDE LIV GÅR DET HELE
OP I VIKINGE-MEDITATIONER OG SOVSE-DANS!
SOVS!!!!

- AAAAAARGH!!!!

Anna vendte sig nu pludseligt rundt og gik imod døren, og det lod til at hun først nu blev opmærksom på min tilstedeværelse.

- **DU LIGNER EN IDIOT!** råbte hun efter mig og smækkede med døren på vej ud.

CMO'en og jeg stod i et øjeblikks tavshed. Det virkede til at min tilstedeværelse med ét gik op for CMO'en, og han slog ud med armene og nærmest råbte:

- *Jesper for helvede. Det er godt at se dig. Lad os sætte os ned. Så skal du få den seneste update fra Yule-Off 2023*

- *Og hvad var det dér?* sagde jeg, og forsøgte at pege 2 minutter tilbage i tiden til hans og Annas skænderi.

- ???

- *Dit og Annas skænderi...?*

- *Kalder du det et skænderi? Det var bare onsdag morgen i OOCMO* sagde han med et grin.

- *Næh du, så skulle du have været her da vi skulle udvælge sange til puljerne til Yule-off. På én eller anden måde var det lykkedes hende at smugle en ilddrager forbi sikkerheden. Hun brækkede 2 ribben og punkterede én af mine lunger den dag. Det kan godt være at jeg har i*

hvert fald 20 kilo på hende, men giv den kvinde en ilddrager i hånden, og så kan hun bide skeer med de helt tunge drenge.

- *Sig mig Jesper: sveskegrød og blomsterkjole. Har du været til fest i Laksegade? Skal jeg sige tillykke med brylluppet?*

Med ét havde jeg det som om at jeg de sidste 2 uger havde vandret igennem den uberørte bjerg-sne for at blive den første mand på toppen af fetischismens Mount Everest, blot for at nå toppen af tinden og finde efterladt emballage af håndkøbsmedicin og nikotin-præparater.

- *Ved du hvad? Tag det her nummer, det vil være et naturligt næste skridt på din dannelses-rejse* sagde han, og stak en lap papir i hånden på mig.

- *Nå du, vi var hvor? Ah yes, Alp d'Huez. Som jeg var ved at forklare Anna, er vi nu ved at være kommet igennem de flade etaper, og i næste uge går det løs med...*

- *K...G...B...* råbte Anna idet hun sparkede døren op.

CMO'en kiggede spørgene på hende.

- *Stikkersvin...?*

Anna's øjne lyste op, og så slog de begge en høj hyæne-agtig latter op, inden de ivrigt kastede sig ud i en højlydt udveksling af idéer. Jeg var på dette tidspunkt kommet til den konklusionen, at den tidligere diskussion udsprang af Anna's nye PR-kærestes beslutning om at nævne mere i sin SoMe-promo end hvad CMO'en havde fundet anstændigt, og at dette tilsyneladende var strafbart med "død ved Blodørn". Med tanke på vores stadig ubesatte korrektur-læser-stilling hos Solsikke Tidende, kom jeg til den konklusion at jeg havde tilstrækkeligt materiale til min næste artikel, og listede lige så stille ud af døren. På vej ud af døren, var der absolut ingen der sagde:

- *Ej for helvede Fernando... hvor skal du hen? Bliv her!*